

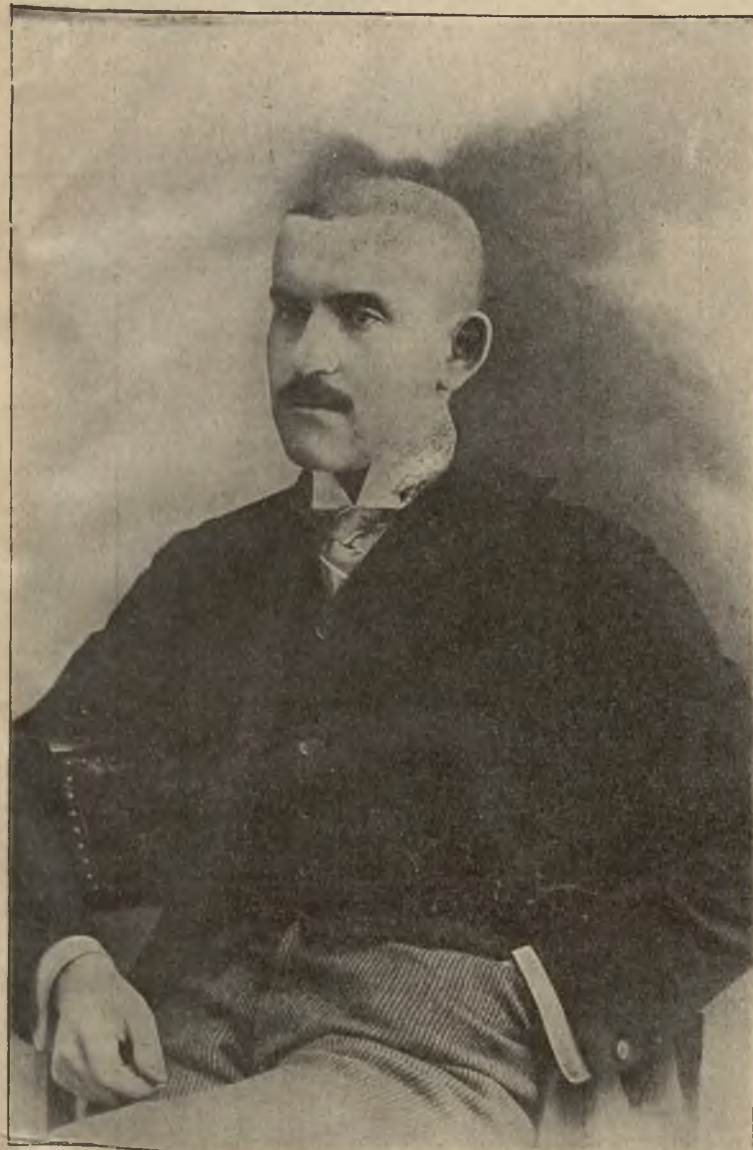
Powietrzne zbrojenia Austrii.

Do niedawna państwa znały tylko dwa rodzaje sił zbrojnych: lądowe i morskie. Miliony szły na utrzymanie bitnych armii, oraz dziesiątki milionów na budowę kolosów morskich, które zapewniały po-

Także i Austria nie chce pozostać w tyle w tych nowych zbrojeniach. Pod miastem Wiener Neustadt niedaleko Wiednia urządzona została wielka wojskowa stacja lotnicza i obszerne pole do wiośców awiatycznych. W przeszłym roku odbył się tam pierwszy w Austrii wielki konkurs lotniczy, w którym brało udział także kilku Polaków.

Ponieważ rząd zamierza w najbliższym czasie przedłożyć delegacyom austriackim żądanie uchwalenia znacznie większych kredytów na cele wojskowej awiatyki, odbyła się w czasie sesji delegacyjnej, która obradowała przed kilku dniami w Wiedniu, wspólna wycieczka członków delegacji pod przewodnictwem ministra wojny Auffenberga i węgierskiego ministra honwedów Hazaia do W. Neustadt, celem zaznajomienia posłów z postępami awiatyki wojskowej w Austrii. W czasie zwiedzania pola wzlotów urządzono popisy awiatyczne.

Ilustracja nasza przedstawia grupę członków delegacji z obu ministrami na polu wzlotów.

Nowy prezydent Rady kultury krajowej na Bukowinie:
Dr. Kajetan Stefanowicz

szczególnym państwom rozległą władzę na morzu. Obecnie do dwóch tych rodzajów zbrojeń przybył jeszcze trzeci, mianowicie armia powietrzna. Za przykładem Francji i Niemiec wszystkie państwa europejskie zaczynają zaopatrywać się w wojskowe oddziały awiatyczne, wyposażone w balony do sterowania i dziesiątki aeroplanów. Technicy poszczególnych mocarstw prześcigają się formalnie w wynalazkach na tem polu, konstruując coraz lepsze aparaty lotnicze.

Włosi postanowili uszczuplić władzę Turcyi na morzu Egejskiem i urządzili wyprawę na leżące tam wyspy tureckie, a zarazem zaatakowali Dardanelle. Flota włoska zajęła już wyspę Rodos. Dardanelle jednak przedstawiają nie tak łatwy orzech do zgryzienia.

Historja już wskazuje, że jest to punkt strategiczny bardzo ważny, ale zarazem dzięki swej strukturze dosyć łatwy do obrony. Nazwę swą zyskał w wiekach średnich od zamku Dardanos, który na jego wybrzeżu zbudowano. W czasie walk Turków z Wenecyanami rozpoczęto budowę fortyfikacji nad cieśniną. Z tych czasów pochodzą cztery forty: Sedil Bar, Kum Kale, Kilid-Bar i Kale-Sultaniye.

Dalsze fortyfikacje zaczęto budować za poradą

Anglii w r. 1864. Rozmieszczone one są u wejścia do morza Egejskiego i w miejscu najwęższym cieśniny Tschanak. W ostatnich latach zbudowano wreszcie trzecią grupę fortów, położonych koło Gallipoli.

Cała długość Dardanellów wynosi 70 klm., przeciętna szerokość 4—5 klm, w najwęższym zaś miej-

Trzydziestolecie pracy scenicznej: Józef Chmieleński,
artysta sceny lwowskiej.

scu 1300 m. To najwęższe miejsce najsilniej jest ufortyfikowane i tu założono obecnie miny podwodne.

Wjazdu do cieśniny broni 160 armat wielkich rozmiarów. Są to działa Krupa 21, 24 i 30 cm. oraz haubice 12 i 15 cm.

Srodkowa grupa fortów w cieśninie Tschanak ma 300 armat. Północna grupa koło Gallipoli i Tschar-dak liczy 100 dział.

Oprócz tego na półwyspie Gallipoli istnieje od r. 1877 szereg fortów lądowych, które bronić mają przed atakiem sił lądowych.

Od strony stałego lądu wejście na półwysep zamknięte jest trzema fortami, mającymi 50 dużych dział.

Tak więc akcja włoska przeciw Dardanellom ma

Spotkanie aeroplanu z pociągami kolejowymi: Pociąg, zatrzymany przed leżącym na szynach aeroplanem, który uległ katastrofie podczas lotu z Brukseli do Madrytu.

Ujęcie bandytów automobilowych w Paryżu: Wóz ze słomą pod osłoną którego porucznik Fontane (X) zbliżył się do garażu w Choisy-le-Roi i dynamitem wysadził w powietrze kryjówkę Bonnota.